

De la primera jornada

Cicle pera cant i piano, basat en una cançó popular.

Lletres de

Música de

Joseph Pijoan

Vicent M.ª de Giliert.

car! *cresc. poc a poc* Mi-reu l'es-clat de ser-ra llevant-

ti-na, *al primer raig de sol* mi-reu pels plans la

boira com ca-mi-na, a-vi-at empen-drà'l vol!

mf
 Comre pel mon su - pre - ma es - garri - fan - ça d'un vent es - pe - ri -

tat
 s'ai - xeca tot del som - ni en que des - causa i jo estaré pa - rat?

marcat

p. dolc
 El qui re - mon la matinal au - rora tambe'm des -

perta a mi,
 Veig al de-vant la ratlla ten-ta - dora d'un igno-rat ca-mi! omar-

xim,
 bas-tò, la ven qu'ens hi convi-da re-so - na a dintre un

hom. Si no es al-gu que d'allà lluny ens cri-da, es un qui'ens tren
 accell... cresc
 cresc

d'ont som.

II. El ram d'or.

Canço de camí

Allegretto

Fornor

I. Can - tant per un ca - mi tres mi - nyons s'en a - na van, el parels des pe - di mitros enllà de
II. El gran s'hi va que - dar al mitj de la jor - na da cu - llint flors per un pla qu'is lo que mes li a -
III. Mar - xant els altres dos ca - mi d'enllà can - ta ban, mit - ja vol fem re - pos, qu'el seu delit s'a -
IV. No hi son tornats tots tres a casa del seu pare, qu'el mes petit no hi es, no hies tornat en -

senza retardar

ca-sa. mar-xen so-ta'l cel blan: A-den-si-au!
 gra-da mar-xen, germaus, sius plan. A-den-si-au!
 ca-ba. Ger-mà no soc prou bran. A-den-si-au!
 ca-re. Qui sab per ont s'es-cau. A-den-si-au!

mes poc a poc

El pare està de mort, pel fi-nes-

trò quasi-tava, ja en ven venim ram d'or dut per minyó que canta. Ja' puc morir en

Tempo I:

pan; A-den-si-au! Oh pare, si vi-vim, tin-dren bona du-rada; Oh! pare si mo-

rin; o planto en la fos - sa - na, la flor que mai no cau: A - deu - xi - au!

III. Aculliment.

Temor *Moderat*

Si mai pas - sen devant de la ma - xi - a qui'obrai por -

tal a vora del cami, en - tren - ha a repo - sar com jo aquell di - a

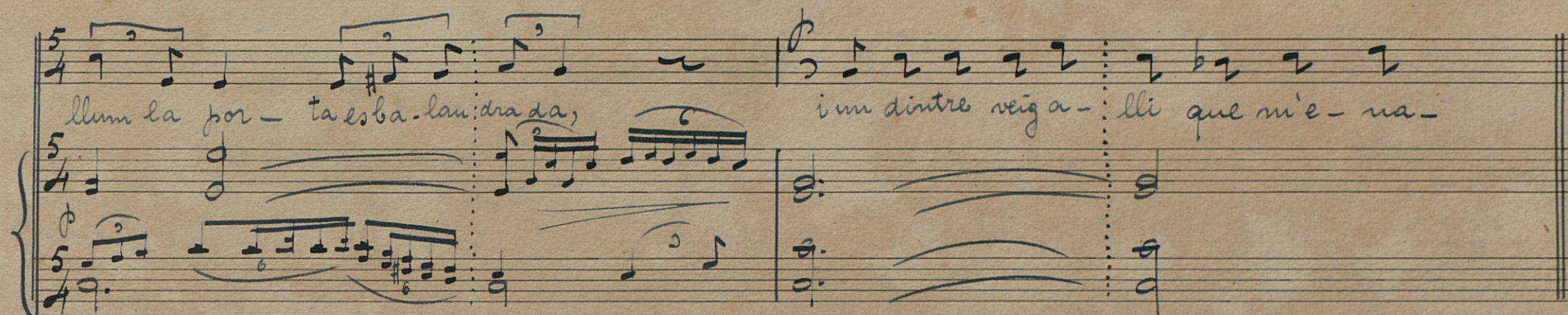
Mes moqt

quant, fa-ti-gat de marxa vaig re-po-sar a-lli. Si fos sin servi-di pera-ju-

dar-me; me de-ia una pa-dri-na ab un cistell al cap, so-leta jo no puc desca-re-

gar-me, els homes son per- fora no'm pot ajudar cap. O-bro a la

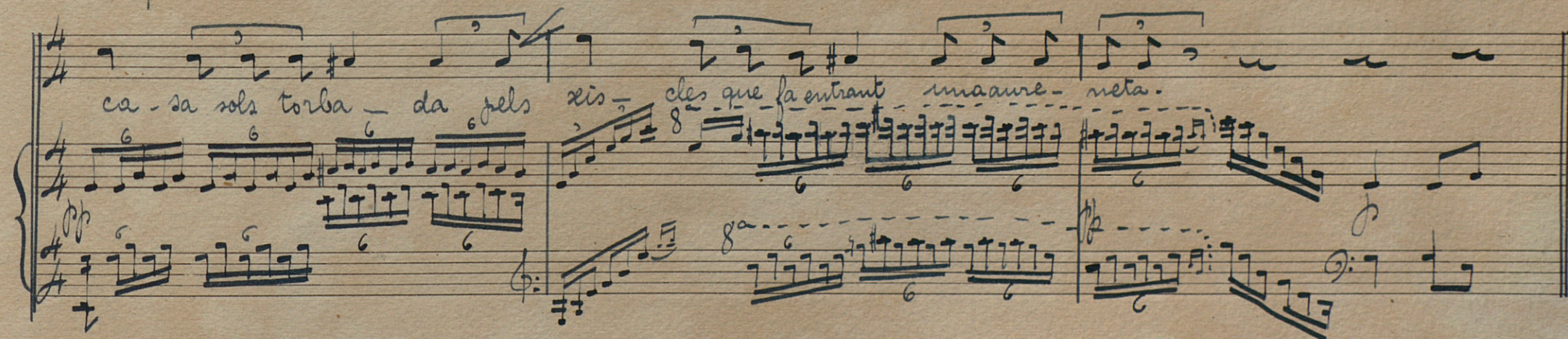
llum la por - ta es ba - lan - dra da, i un dintre veig a - lli que m'e - na -

mora: Aquella qui - e - tut d'entrada neta, de

ca - sa sols torba - da pels xis - cles que fa entrant una au - re - neta.

p A-jú-de-a la pa-dri-na qui-én dona del ci-stell el fruit me-

cresc llor, un raig de sol de ter-ra l'i-lu-mi-na, *cresc* dan-rant-li l'ar-ru-gada mo-re-

p molt expres nor. Bene-ie-xo la do-na i la ma-si-a i el bon acul-li-ment que m'han do-

nat aquell cistell de fruit i el fruit-te-rar qui el cri-a i reprens el ca-mi asse-re

nat.

IV. De pas.

Un xic mogut

Enor

Cuan pas-sava aprop de la casa blanca,

Mes agitat

gos-sos m'han lla drat i la porta es tanca.

Cuan ja soc pas-sat, tot-hom qui tro-ba-va

no'm sab dir l'a - deu, ni me'l contes - ta - va.

sempre lligat

Gos - sos no'm lladren, no ro - bo les ca - ses, tam -

per pels camins miel fruit de les ra - ses.

Robo mes endins,
a-nimes tan-cades. *que* *vull espà-nyar,* *cresc--*

fent les so-le-ia — des.
Ca — sa, no vull *bens ni res* *del que*

tanques, *no vull lo que tens,* *si* *no lo que't fal-ta.*

mes poc a poc

mf

aquell bon a-mor per do-mar ho a un al- tre.

V. Mitjdia.

Contralt *Molt calmat*

A dalt d'una co-llada qu'ies ve-nen du-es valls,

quan to-can a mitj-di-a s'a-tura'l caminant. S'as-seu sobre una roca qu'el servirà de

plat; per tanta, les mon-ta-nyes; sostre, l'immensi — tat. *Con*

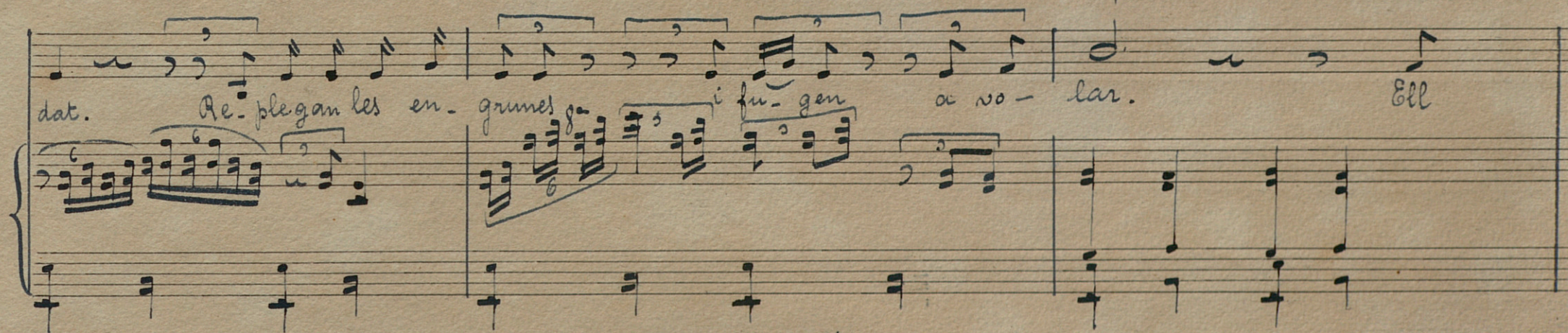
vi-da an els que pas-sa: ve-niu, ve-niu, ger-mans

d'aquest bo-gi que por-to, men-ge-ne xics i grans! Com que nin-

gu s'a-tura no es pert la volun - tat; an - cells que van per l'ai - re tam bé s'han con vi -

dat. Re - plegan les en - grunes i fu - gen a no - lar. Ell

lliga les al for - ges i tor - na a cam - mi - nar.

VI. Reposada

Tenor *Molt moderat*

Sei — xen que m'hi re- posi una ve- gada en la font del pas —

tor; de poc s'en es mar- xat ab la vaca — da, sento l'esquelli — rò.

En eixa font, pas — tor, que tu has guar ni — da, re- po- sa — rè un ins —

cantant el baix

tant, *li torna-ra la força de fa-llida d'un do-bre ca mi-*

nant *so-bre la pica t'hi has deixat la crossa, li tro-ba-ràs de-mà; per refi-*

lar avui fari-a nosa; si's pert, se perde-ra ... *Te veig plan-*

Molt calmat

et sents de quie - tut l'a - nima plena tens toi lo quiella vol; Oh mai sa -

Tempo 1er

brias, pastor la pena a-marga del nostre desit- jar,

niet trist con sol en l'es-pe- rança

llarga, d'un reg-ne que vin — drà!

VIII. Demanant camí.

Contralt

A. traves-sen el pont, passen devant la font i es pujarà l'ca mi fins a la

plaça, la plaça d'un rei-nat de cases escam-pat en mitj dels es-gra-ons de la mon-

mes fort
ta-nya. Es ven sortir va- lent lo cim tot resplan- dent, damunt de la ro- ja de les ten-

dimm
la-des qu'a so-ta sen s'a- clo-fen espan-ta-des... ial pen del camp-

mar pel bell mitj del fos - sar, ar - renca'l camí not de les sin - glee - res. se - guin els gi - ra -

vols, deixant els cu - ri - als qui han fet els tragi - mers per fer dre - ce - res, i quan se - ren a

dalt
ven - ren qu'el camí - nal, segueix a - tra - ves - sant les nostres pra - des; qu'al rastre de la

gent el vert se va fo- nent, i l'herva es grogue - int de trepit - jades. Seguin-lo fins la

creu d'im que colgat de neu li van trobar perdut l'altre hi-ver - na - da. A-lli hi ha el trenca-

dor; si l'im s'enfi-la al cim, l'al-tre es llença a l'a - bim d'aquella gran bui - dor (5) de comar -

cada. Encara hi ha ca - mi que fa de bon se -

guir fins a - rri - va a la font de la ne - ve - ra; d'alli tot es in - cert qu'el ca - mi es fa co -

bert pels rocs que van saltant en pri - ma - ve - ra. Cre - quen qu'és fati - gós per un estrany com

vos montar el pedregam d'aquella cos-ta; siem vo-len creure a mi, quedeus a dormi a-

qui; qui el sol va rodolant cap a la posta.

rit

IX Ballades.

Femur

a la plaza fan ba-lles

plenes de flors, *mf* les mos-ses se m'a-cos-tan: Vull ballà ab vos. *dim* Mi-nyo-na, vaig de-

lligat

pressa vaig de ca-mi. De-pres-sa ben de-pres-sa ba-llen ab

mi. Els mos-sos també de-ian: Bon foras-ter, si sortiu a la

danza ballen pri-mer. Fa-dri-net de mon-ta-nya, no'm puc que-dar la meua vi-a es

llarga de ca-mi-nar. La vos-tra fei-na, jove, de-ian els vells, a-vui

es a-le-grar-vos, ballar ab ells. Jo la se-va a-le-gri-a ja la tinc dins, dei-

xeu que me l'em- por - ti pels meus ca - mins. *Al - na ve - lla em con -*

vi - da: Que - deus a nit... a la cambra mes al - ta farem el llit! *Pa -*

drina, Padri - ne - ta jo no tinc son; per desvet - llà als que dormen corropel mon. *dim*

plligat

Desde dintre del

rot-lló: Doncs, que té-niu? me de-ia u-na pu-bi-lla del u-llot

dim

vin. Toine les matei-xes ga-nes que sen-tes tu de do-nar-li la vi-da

cuan veig al- giv. Balla, balla mi-nyo-na, balla per mi, que jo faig per vo-

saltres vostre ca-mi. Cuan sor-ti-a del poble a-navan tocant

en-ca-re sento l'Angelus de dalt es-

tant.

X. La vetllada.

Tenor i Contralt *Moderat*

Tenor

Diga'm-me, la mes-tressa, perque m'haurà con-

Contralt

fòs la vos-tra cria-tura, quan jo parlava ab vos?

Os pren per un al-tre home que fou a-

qui una nit; perdut entre la boira tro-bava al meu ma-rit. E-ra una vet-lla

trista, escas-se-ja va'l pa, com ell ens el par-ti-a encara'n va so-

brar! se-quit vora la taula, de cara cara al foc, el nin sobre la

falda, par-lava poc a poc.... De-ia pa-ran-les dol-ces....

Mes agitats
feian de bon sen — tir.... *Feror*
Digan-me les mes — tres — sa, torneu-me les a

Contralt
vir! De-ia que la vi-an-da, sempre qu'es repar-teix ab bon amor pels al-tres, os sembla-
cresc

2 7 7 3 4 9 ~ | 7 # 7 7 7 # 7 7 | 7 7 7 7 7 # 7 7 || 2 7 7 | 3 7 9 ~

ra que creia; i prome-ti-a di-es qu'allarga-ra per tots.....

cresc

Agitat ~~*Tenor*~~ *f* 7 7 7 7 7 7 | 7 7 ~ | 7 7 7 7 7 7 7 7 | 7 9 ~

No recorden els termes, no recorden els mots?

Contralt

Calmat *f* tant sols quan se ri-a-na-va, fent un pe-ti-al in-fant, deia que l'es-pe-ra-ba per quan se-ri-a

gran... que feian fal-ta
 homes mo-guts a fi de bè....

mf
cresc

Di-gaume, la mestressa, cap ont podri-a

f
Agitat

ser? Donau-me alguna senya qu'el vull
 a con-se-quir; per les seves pa-

mf

raules, també em de- mana a mi!

Molt calmat

Contralt *pp*

Dormiu a questa

vetlla, quedem fins de- nia,

quai-ten a la fi- nes- tra, ven-

sempre molt piano

ren el foc que fa!

Els Trillons i Ca- bretes en- ca- ra no han sor-

tit, pel tomb qu'ha dat el care-ro som lluny de mitja nit. Mi-ren quina se-

re-na farà de. mà ma.ti, *cresc...* fins dalt de la ca-re-na o dona-

rem ca-mi! *rit*

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation includes a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The first measure contains a whole rest. The second measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The third measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The fourth measure contains a double bar line. The fifth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The sixth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The seventh measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The eighth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The ninth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The tenth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The eleventh measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The twelfth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The thirteenth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The fourteenth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The fifteenth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The sixteenth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The seventeenth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The eighteenth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The nineteenth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The twentieth measure contains a whole note chord consisting of B-flat, D, and F. The notation is handwritten in dark ink on aged, yellowed paper.

A series of ten empty five-line musical staves, arranged vertically. The staves are blank, with no notation or markings. The paper is aged and yellowed.

F.H.C

1906

Particel-la

De la primera jornada

Cicle pera cant i piano, basat en una
cançó popular

Lletres de Josep Pijoan

Música de Vicente Mª de Gibert

1. Matinada. Tenor.

Allg^{to} 16: 3/4 30 *pp* A-punta'l jorn;

Sal-tan per les co-lla-des fres-

se-ja'l bes-ti-ar, sen-tiu eixa re-

mor en les bran-cades? El jorn va a començar;

Mi-reu l'es-clat de ser-ra l'levan-tina,

al primer raig de sol. *acell* mi-reu pels plans la

boi-ra com ca-mi-na; a-vi-at empen-drà'l vol!

mf Cor-re pel mon su-prema esgarri-fansa d'un vent esperi-tat

S'ai-xeca tot del som-ni en que des-cansa i jo estare' pa-

rat? El que re-mou la ma-tinal au-rosa
 també'm des-perta a mi. veig al devant la ratlla tenta-
 dora d'un ig-no-rat ca-mi! Mar-xem, bas-to', la veu qui'en hi com-
 vida res-so-na a dintre un hom. Si no es al-gu' que d'allà lluny ens
 crida es un qui'ens treu d'ont som.

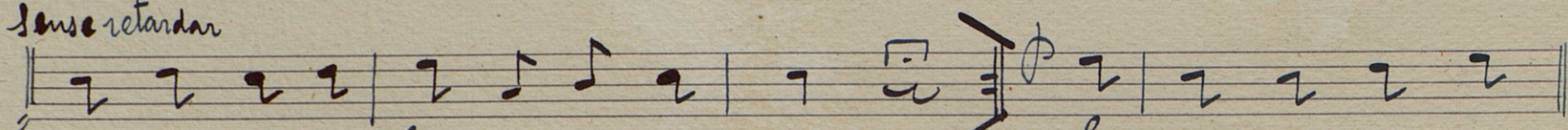
II. El ram d'or. Cançó de camí. Tenor

Allg^{to} 16: 2/4

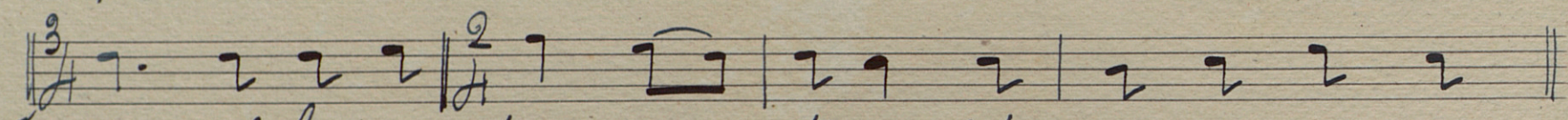
- I. Cantan per un ca-mi tres mi-nyons s'en a-
- II. El gran shi va quedar al mitj de la jor-
- III. Marxant els altres dos ca-mi d'en-llà cam-
- IV Nohi son tornats tots tres a ca-sa del seu

naven el pa-re's des-pe-di un tros enlla de ca-sa. Mar-
 nada cu-llint flors per un pla'q'es lo que mes li a-grada. Mar-
 taban mit-já vol fer un re-pro's qu'el seu dalit sa-ca-ba. Ger
 para que el mes petit no hies, no hies tornat en-ca-ra. Qui

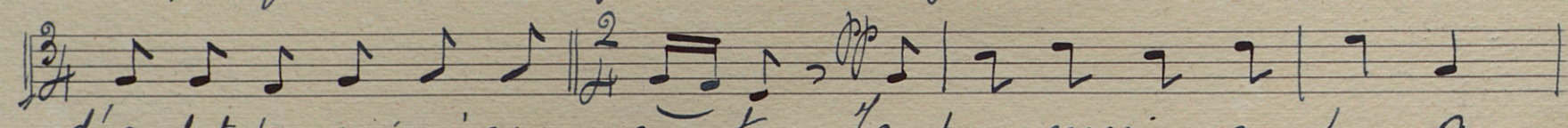
sense retardar

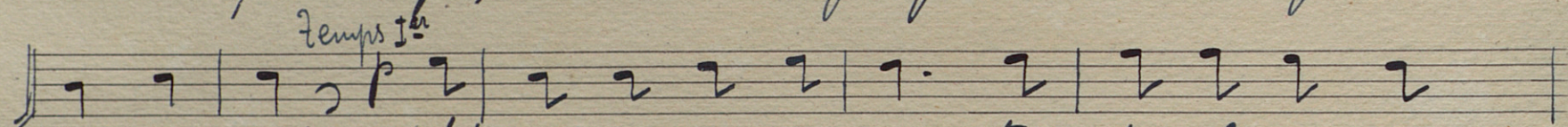
xeu, so-ta'l cel blau; A deu si-au! V. El pare esta' de
xeu, germans sius plan, A deu si-au!
mai no soc prou brau, A deu si-au!
sab, per on s'es-cau, A deu si-au!

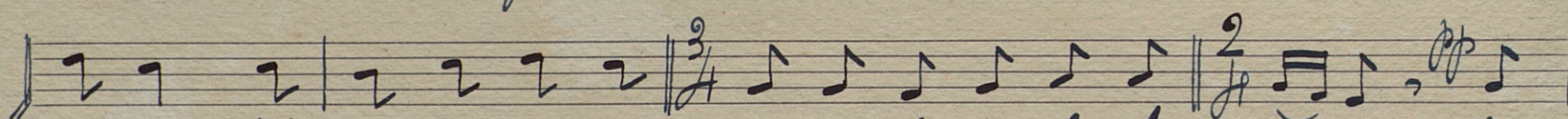
mort, pel fines- tro' quai- tara, ja'en veu ve-ni un ram

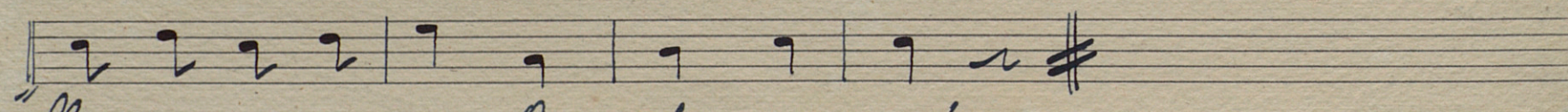
d'or dut per minyo' que can-ta ja puc morir en pau; A-

deu si-au! VI. Oh! pare, si vi-viu, tin-dreu, bona del-

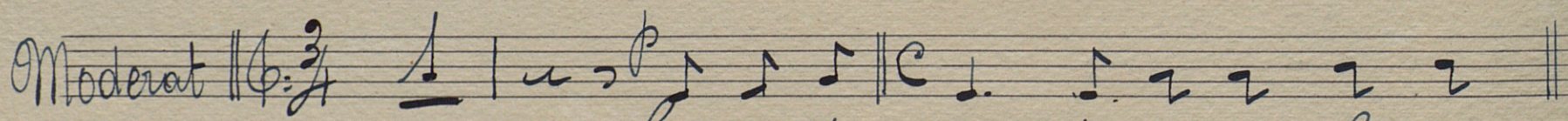

rada. Oh! pare si mo-riu, us planto en la fos-sa-na, la

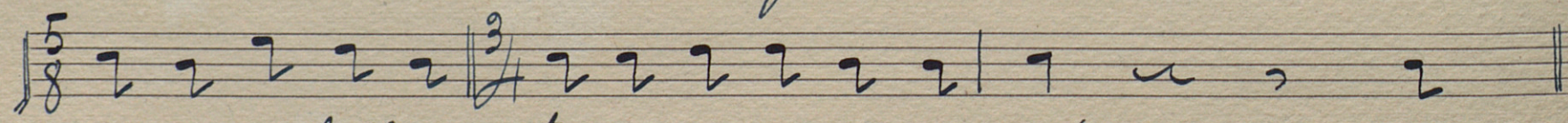

flor que mai no cau; A - deu si-au!

III. Aculliment. *Cançó*

Moderat Si mai pas-seu devant de la ma-

si-a qu'obre'l por-tal a vora del ca-mí, en-

trea-hi a repo-sar com jo aquell di-a, quan fa-tigat de

marcha, vaig re-po-sar a lli.

Mes mogut Si fos-siu servidor per a-ju-darme; me de-ia una pa-

dri-na amb un cistell al cap. So-le-ta jo no puc desca-rre-

gar-me, els homes son per fo-ra no'm pot a-ju-dar

cap. Obro a la llum, la porta es la lan-drada,

i un dintre veig a lli que m'e-na — mora; Aquella qui e-

tut d'entra-da neta, de casa sols tor-ba-da pels

ais-cles que fa entrant una aure-neta.

mes rit mat

Cuan ja soc pas-sat tot-hom qui tro-ba-va

no'm sap dir l'a-deu, ni me'l contes-ta-ba. *Grossos no'm lla-*

dreu, no ro-bo les cases, tampoc - pels camins ni el fruit de les

rases *Robo mes endins* a-nimes tancades que

cresc vull espanyar fent les so-le-ia-des Ca-sa no vull

beus mi' res del que tanques no vull lo que tens si-

mes poc a poc no lo qu'et falta Aquell bon amor per don-nar - ho a un

al-tre.

V. Mitjdia. Contralt

Molt calmat || $\text{F} \flat \text{C}$ 1

A dalt d'una co-llada qu'es ve-uen du-es

valls Cuan to-can a mitj di-a s'a-tura'l caminant. S'as-

sen sobre una roca que'l servira' de plat; per tanta les mun-

ta-nyes; sobre l'immensi-tat. Con-

vida an els que passen Ve-niu, veniu germans

d'aquest bogi que porto men-jeu ne xics i grans!

Com que ningú s'atura no es perd la voluntat, au-

cells que van per l'ai-re també s'han convidat. Replegan les en-

grunes i fu-gen a vo-lar. Ell lliga les alforges i

tor-na a cami-nar.

VI. Reposada. Tenor

Molt Moderat 1/4 3/4 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Dei: xeu que m'hi reposti una ve-

gada en la font del pas-tor; de poc s'en es mar-

xeat ab la vacada, sento l'esquelli-ro.

En eixa font, pas-tor que tu has guar-nida, re-posa-

re'un instant li torna-rai la força de-fa-

lida d'un pobre caminant so-bre la

prica t'hi has deixat la cros-sa, li troba-rai de-mà; per refi-

lar avui faré a nosa; si es perd, se perde-rai.

Be veig plan-tat a dalt d'una ca-rena

Molt Calmat

can. tas perque fa sol et sento de qui-e -
 tut l'a-mima plena tens tot lo qu'ella vol.
 Oh! mai sa-bràs pastor la pena a. marga del nostre desit -
 jar, ni el trist consol en l'esperança llarga d'un
 regne que vin-drà.

VII. El Fluvíol. Cançó de pastors Tenor

Moderat
 (sense lentitud)

I. E-ra un rei molt po-de-riós, qu'el fill únic que te -
 II Quan el van venia bus-car, per guar-da'l re-mat dels
 ni a quant s'es-ta-va en-tre's pastors com a do'ls hi prome -
 ho-mes, des-pe-dint el bes-ti-ar i als pastors d'aquestes
 ti-a d'obte-nir tot lo qu'és vol, re-fi -
 comes, deia en mitj de des-con-sol, re-fi -
 lant el flu-vi-ol
 lant el flu-vi-ol

III. El meu regne es massa trist, jo tot

sol m'anyo-ra-ria i molt mes d'ençà qu'he vist vostres

pra des d'ale-gri-a pu-ja-re' amb el meu es-

tol re-fi-lant el fluvi-ol.

IV. Quan el príncep va se'a-lla', mala guerra sos-te-ni-a
V. Mentre'l príncep va se a-qui no plo-vi-a mi-ne-va-ba,

un si diu que va gua-nyar, altre diu si perde-ri-a i el fa-
i l'herbe hi feia flo-rir i el re-mat se l'escol-ta-va i l'au-

dri va tornar sol } re-fi-lant el fluvi-ol
cell pa-rava'l vol }

VI. Quan el príncep va mo-rir va dei-xarnos sa mu-ni-ca

ella serva l'espe-rar d'una vida molt més rica. Per això

sempre surt el sol re-fi-lant el fluvi-

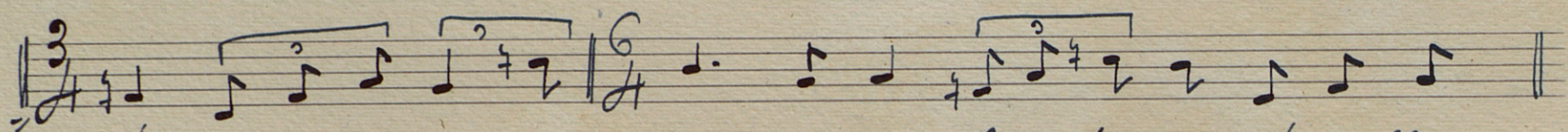
ol.

VIII. Demanant Cami. Contralt.

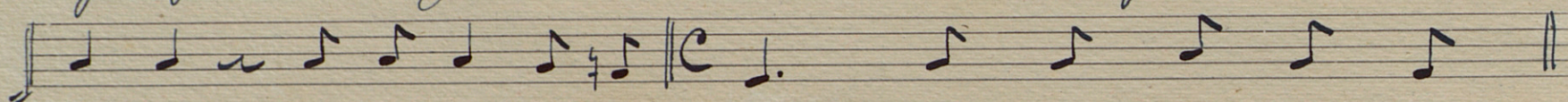
Allegretto 16: 3/4 2 C sempre parlant

Atraves seu el pont, passen davant la
font i us puja-ra'l camí fins a la plaça, la plaça d'un vei-
nat de cases escam-pat en mitj dels esgraons de la mun-
taña. Es veu sortir-va- lent lo cim tot res-plan-
dent, damunt de la ro-jor de les teu- la-des qui asota seu s'a-
clofen espan-tades. i al peu del campa-
nar pel bell mitj del fos-sar a-vrenca'l caminot de les cin-
gleres. Seguiu els gi-ra-vols deixant els cur-ri-
ols q'han fet els tragi-mers per fer dra-çeres i quan sereu a

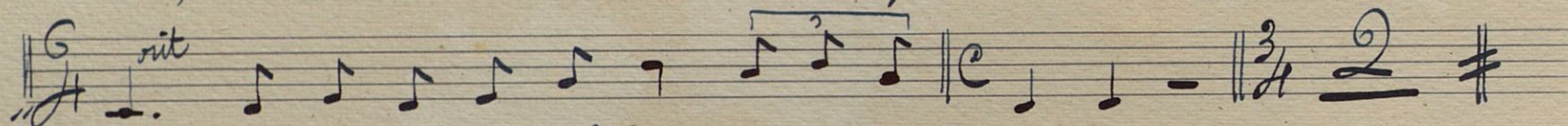
dalt veuren qu'el camí - mal segueix a través sant les nostres
 prades, quel rastre de la gent el vert se va fo-
 nent i l'herbe esgroge - int de trepit - jades. Seguiu fins la
 creu d'un que colgat de neu li van trobar perdut l'altre hivern -
 nada. Allí hi ha el trenca - dor. Si l'im s'en fi - la al
 cim, l'altre's llença a l'abim d'aquella gran buidat de comar -
 cada. Encara hi ha ca -
 mi que fa de bon se - guir fins arriba a la font de la ne -
 ve - ra; d'allí tot es in - cert, qu'el camí està co -
 bert pels rocs que van saltant en prima - ve - ra. Crequen qu'és fati -

gós per un estrany com vos muntar el pedregam d'aquella

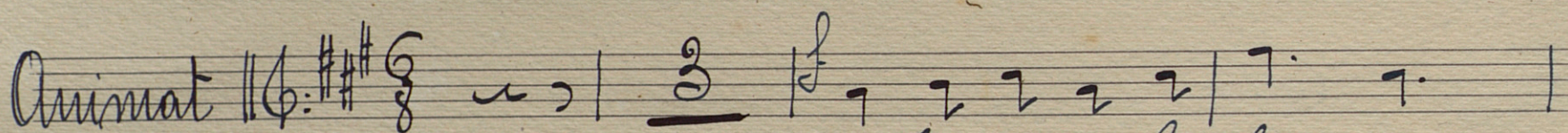

costa; siem voleu creure a mi, quedeus a dormir a -

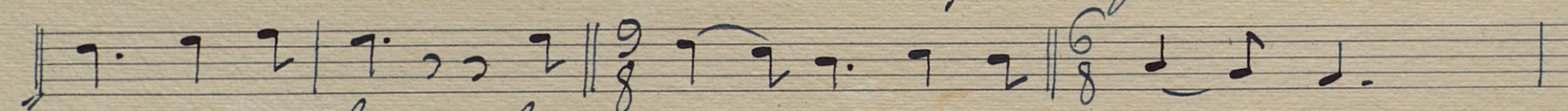

qui; que'l sol va nodolant cap a la posta.

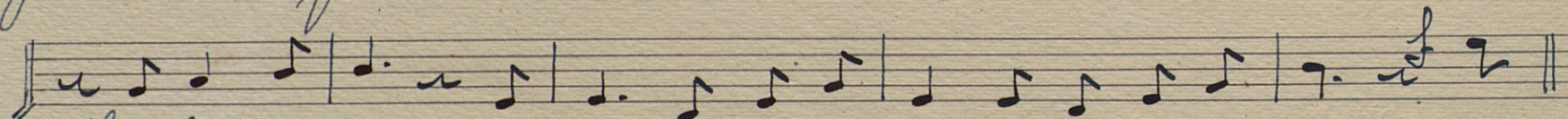
IX. Ballades. Tenor

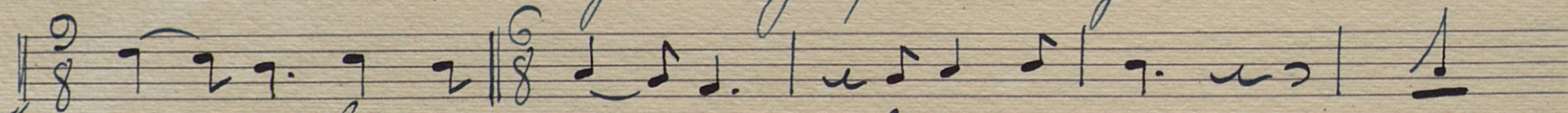
A la plaga fan ballers;

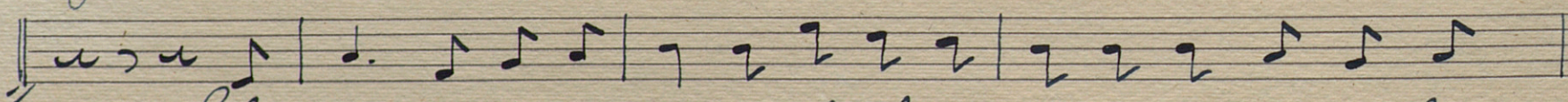
plenes de flors les mos ses se m'a - cos - tan.

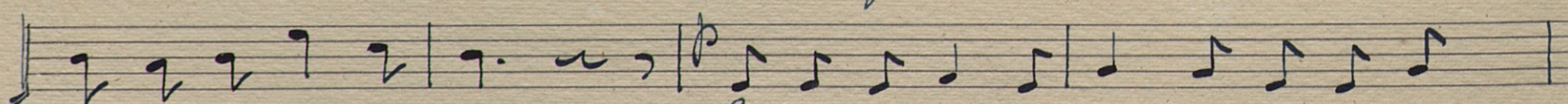
Vull ballar ab vos mi: nyona vaig de pres-sa, vaig de camí. De -

pres-sa ben de - pres-sa ballen ab mi.

Els mossos també deien: Bon foraster si sortiu a la

dança ballen primer.

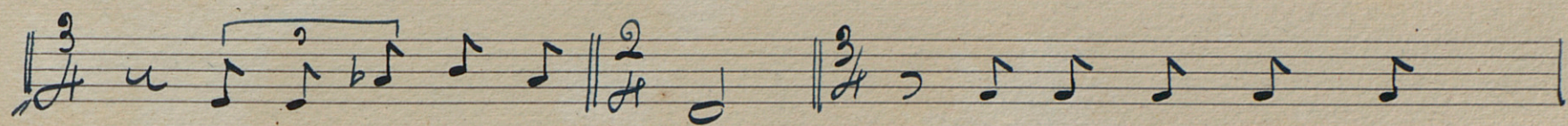
L'adrinets de muntanya, no'm puc que-

dar la meua vi'a es llarga de caminar. La
 vostra feina, jove deien els vells, avui es a legirvos ballar ab
 ells. Jo la sera ale- gria ja la tinc dins, dei-xeu que me l'em-
 porti pels meus camins Una vella'm convidada, que -
 deus a nit... a la cambra mes alta farem el llit. Pa-
 drina, padri-meta, jo motinc son; per desvet lla' als que
 dormen corro pel mon. Desde dintre del
 rotllo; Doncs, que temin? me de-ia una pu-bi-lla
 del ullet viu. Cinc les mateixes ganes que sentes tu
 tu de do'nar li la vi-da quan veig al-qui

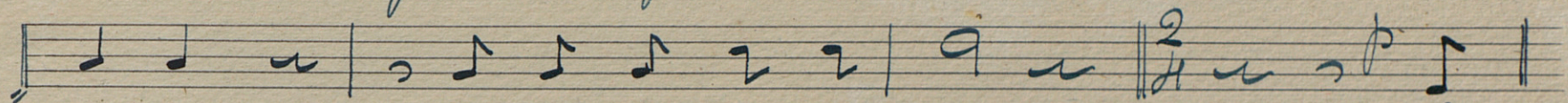
*Ballà, balla mi-nyona, balla per mi que jo faig per vo-
saltres vostre camí. Quan sor-tia del po-ble a-
nauan tocant; eu-cara sento
l'Angelus de dalt es-tant.*

X. La vetllada. Tenor i Contralt

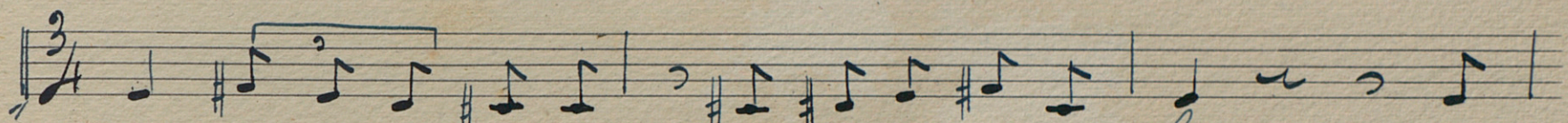
Moderat *Tenor*
*Di-gau-me la mes-
tressa perquè m'haurà confós la vos-tra cria-
tura quant jo parlava ab vos? Os preu per un al-
tre home que fou a-qui una nit i perdut entre la
boira tro-bava al meu ma rit. Era una vetlla trista* *Contralt*

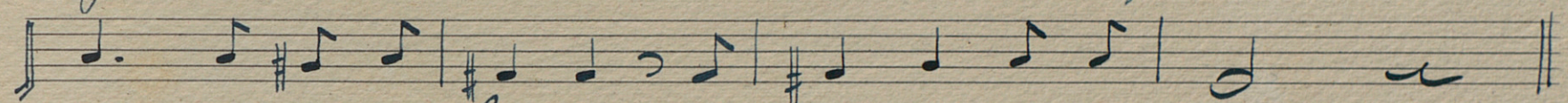
esca-se-ja-va el pa com ell ens el par-

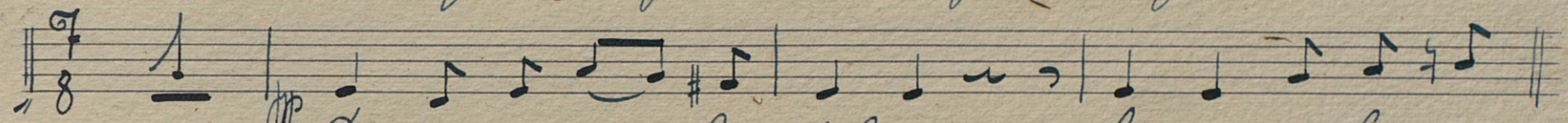
tia encara en va so-brar. se-

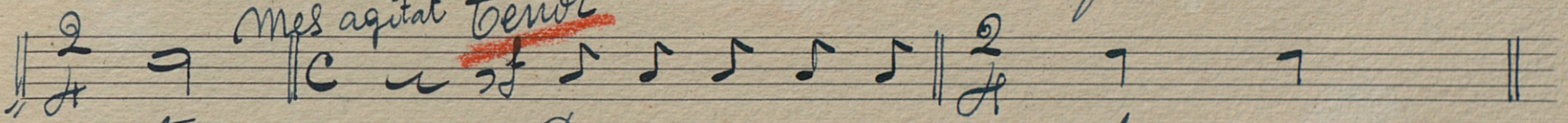
gut vora la taula de cara cara al foc, el

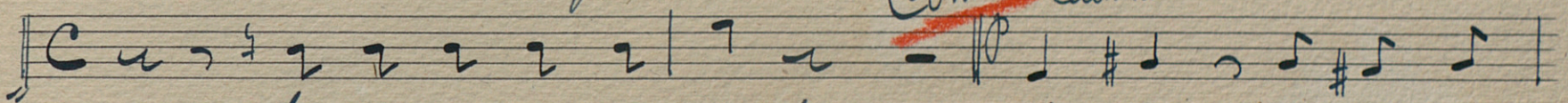
min sobre la falda, par-la-va poc a poc.

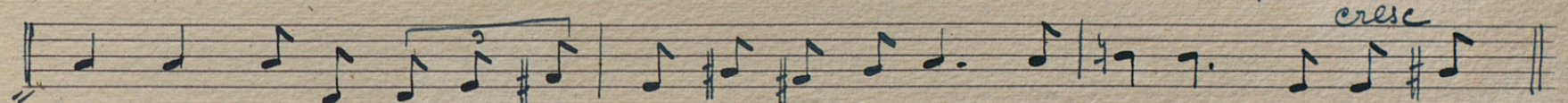
Deia para-les dolces feian de bon sen-

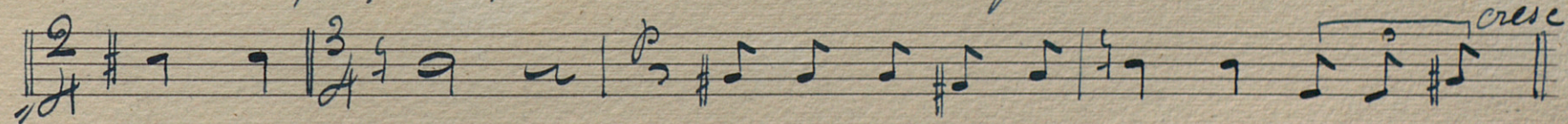
tir. Digau meles mes Contralt tres-sa

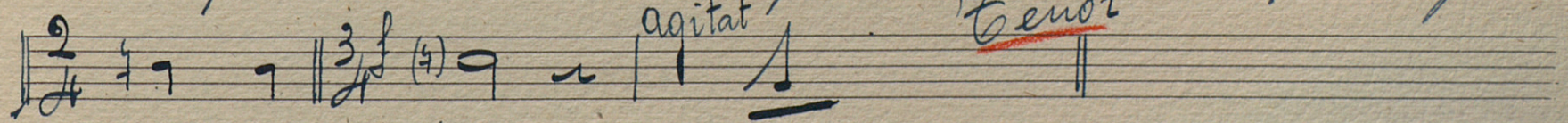
torneu-meles a dir! Deia, que la vi-

anda, sempre que's reparteix ab bon amor pels altres, us sembla-

ra' que creix; i prometia di-es que allarga-

ra' per tots

Tenor

Contralt
Calmat

No recordeu els termes, no recordeu els mots?

Van sols quan s'en- nava, fent un pe- tò al in-

fant, deia que l'espe- raba per quan se- ri- a

gran.... que feian falta homes mo- guts a fi de

be'....

Tenor
Di- gaume la mestressa cap

on podria ser? Donaume alguna senya que'l

vull aconse- qui; per les seves pa- raules també em de-

mana a mi!

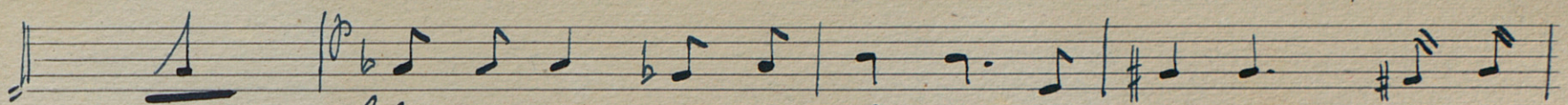
Contralt
Dormiu aquesta

vetlla

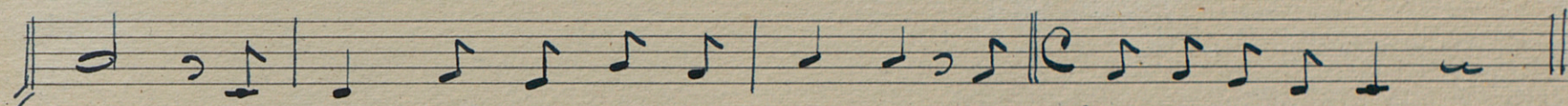
Quedeu vos fins de- mà.

Guai-

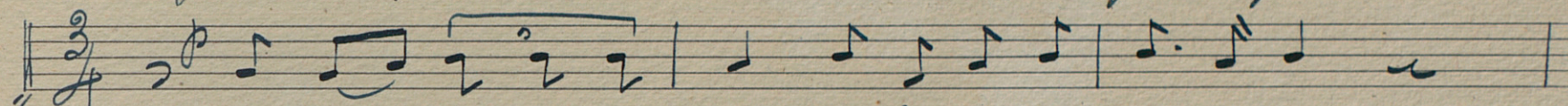
ten a la fi- nestra, veu veu el foc que fa!

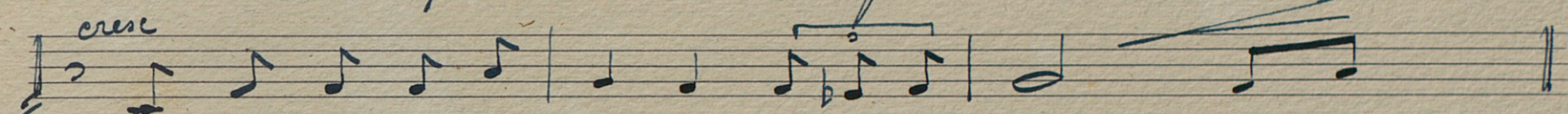
Els trillons i ca-bretes en-cara no han sor-

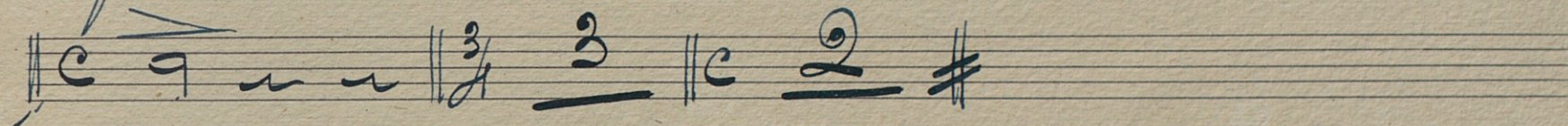
tit, pel tom que ha dat el carro son lluny de mitja nit

Miren quina se-rena farà de ma' mati

fius dalt de la ca-rena os dona-rem ca —

mi.